

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาคุณภาพของกรอบการประเมินผลตามสภาพจริง ในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยที่ 8 Local Culture เรื่อง ประเพณีบุญผะเหวด (Boon Phawed Festival) เพื่อสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริงในทักษะการเขียน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อประเมินความสามารถในทักษะการเขียน วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ใช้ในการทดลองใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผลการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 36 คน และ 3/11 จำนวน 38 คน โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก อำเภोजตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งกักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยมีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของกรอบการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment Design Framework) ในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยที่ 8 Local Culture เรื่อง ประเพณีบุญผะเหวด (Boon Phawed Festival)
2. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริงในทักษะการเขียน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อประเมินความสามารถในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การประเมินผลตามสภาพจริง

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างกรอบการประเมินผลตามสภาพจริงจำนวน 14 กรอบ ซึ่งแต่ละกรอบประกอบไปด้วย เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ดัชนีบ่งชี้ การจัดโอกาสการเรียนรู้ ชิ้นงานและการประเมินผล ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนทั้งสิ้นจำนวน 28 ชั่วโมง ผลการพิจารณาความถูกต้องและประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญต่อกรอบการประเมินที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับสูงและผ่านเกณฑ์การพิจารณาทุกกรอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายกรอบมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.20 ถึง 4.00 เมื่อพิจารณาตามกรอบการประเมินทั้ง 14 กรอบพบว่า กรอบที่ 1,4,5,6,7,8,9,10,11,12 และ14 อยู่ในระดับดีมาก กรอบที่ 2,3,13 อยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่ากรอบการประเมินทั้ง 14 กรอบ มีผลการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสมเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก

2. ผลการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริง เป็นดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริง ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้

2) แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 5) แบบประเมินพฤติกรรมกรเรียน 6) แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 7) รุบริคส์ประเมินชิ้นงาน ประกอบด้วย รุบริคส์ประเมินงานเขียน รุบริคส์ประเมินสมุดบันทึก คำศัพท์ รุบริคส์ประเมินสมุดภาพ และรุบริคส์ประเมินแฟ้มสะสมงาน

2.2 คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริง แบ่งออกเป็น

3 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่ 1 เป็นแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสม มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.34 ถึง 0.76 และมีค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.58 มีค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) เท่ากับ 0.83 แสดงว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ และค่าความยากง่ายพอเหมาะ มีค่าอำนาจจำแนกในระดับปานกลาง และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับในระดับสูง

2) กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่เป็นแบบประเมินพฤติกรรม ประกอบด้วยแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม แบบประเมินพฤติกรรมเรียน และแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ซึ่งพบว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.90 , 0.88 และ 0.60 – 1.00 ตามลำดับ จึงสรุปได้ว่าแบบประเมินทั้ง 3 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสม และค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

3) กลุ่มที่ 3 คือ คือกลุ่มที่เป็นรูปรีคส์ประเมินชิ้นงาน ได้แก่ รูปรีคส์ประเมินงานเขียน รูปรีคส์ประเมินสมุดบันทึกคำศัพท์ รูปรีคส์ประเมินสมุดภาพ และรูปรีคส์ประเมินเพิ่มสะสมงานพบว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาทุกฉบับซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสมโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ย เท่ากับ 0.91 , 0.92 ,0.91 และ0.92 ตามลำดับ จึงสรุปได้ว่ารูปรีคส์ประเมินชิ้นงานทั้ง 4 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสม และค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

3. ผลการประเมินความสามารถในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การประเมินผลตามสภาพจริง พบว่า มีนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน 4 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 55.26 ระดับผลการเรียน 3.5 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ระดับผลการเรียน 3 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ระดับผลการเรียน 2 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ระดับผลการเรียน 1 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และระดับผลการเรียน 0 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ไม่มีนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน 2.5 และ 1.5

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถสร้างกรอบการประเมินผลตามสภาพจริงที่ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนักวัดผล ศิษยานิเทศก์ และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่มีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ ในด้านการสอน ด้านหลักสูตรและด้านการวัดผลประเมินผล เมื่อนำกรอบการประเมินผลตามสภาพจริงทั้ง 14 กรอบ ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งตัวผู้เรียนและผู้สอน โดยที่ผู้สอนนั้นมีการปรับลดบทบาทของตนเองลงอย่างมาก ในขณะที่ผู้เรียนมีบทบาทและความสำคัญมากยิ่งขึ้น จนพบว่านักเรียนเริ่มกลายเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ในชั้นเรียนและมีอิสระในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับ โทมัส (Thomas, 1994 : 1188A) ที่ได้ศึกษาการรับรู้ของครูผู้สอนในกระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง พบว่า ครูเกิดการรับรู้ และเกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์กับนักเรียนคือให้อิสระในการเรียนรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยก่อนที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกรอบการประเมินผลตามสภาพจริงนั้น จะต้องมีการทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด ในเรื่องเป้าหมายของการเรียน ภาระงาน ที่นักเรียน

ต้องทำ เครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลการเรียน ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้จะสามารถสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู นักเรียน ต่อกระบวนการประเมินผลตามสภาพจริงได้เป็นอย่างดี สำหรับขั้นของการสอนตามกรอบนั้นควรประเมินตามสภาพจริง

ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ซึ่งแต่ละเทคนิคช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นการเรียนรู้ที่มีความสุข สำหรับสื่อการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้ถือว่าเป็นตัวกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกรอบการประเมินผลตามสภาพจริง ส่งผลทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ ค้นพบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเองและสนใจการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วันเพ็ญ เรื่อง รัตน์ (2549 : 50) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริง

2.1 ความสอดคล้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

จากการวิจัยพบว่า เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริงทั้งหมด มีความสอดคล้องและมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจริง ซึ่งเป็นผลมาจากกการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญและเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 เมื่อพิจารณาแต่ละชนิดของเครื่องมือพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยตั้งแต่ 0.82 ถึง 1.00 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการสร้างเครื่องมือขึ้น ได้ดำเนินการอย่างมีระบบขั้นตอน โดยการศึกษาแนวทาง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง วางกรอบการดำเนินงานและได้ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างดีนั่นเอง

2.2 ความเชื่อมั่น

ความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอแยกอภิปรายเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่ 1 แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งนำไปใช้หลังจากเสร็จสิ้นการสอนแล้วนำผลมาวิเคราะห์ได้ค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 ถือว่า มีความเชื่อมั่นสูง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้หาค่าความยากของแบบทดสอบและค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยเท่ากับ 0.55 และ 0.34 ซึ่งถือว่าแบบทดสอบมีค่าความยากพอเหมาะและมีอำนาจจำแนกปานกลาง

2) กลุ่มที่ 2 เครื่องมือในกลุ่มนี้ประกอบด้วย แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม rubric สำหรับประเมินชิ้นงาน (rubric สำหรับประเมินงานเขียน rubric สำหรับประเมิน สมุดบันทึกคำศัพท์ rubric สำหรับประเมินสมุดภาพ และrubric สำหรับประเมินแฟ้มสะสมงาน) ซึ่งหลังจากนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และหาความเชื่อมั่น โดยใช้ดัชนีความเห็นพ้องกันของ ผู้ประเมิน (Rater Agreement Index : RAI) กรณีหลายพฤติกรรมหลายตัวอย่างสองผู้ประเมิน ที่สังเกตหรือประเมินพฤติกรรมหลายพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างหลายคน โดยอาศัยเกณฑ์ การให้คะแนน (Scoring rubrics) พบว่า เครื่องมือทั้งหมดมีความเชื่อมั่นของการให้คะแนน เมื่อมีผู้ให้คะแนน 2 คน มีค่าตั้งแต่ 0.88 ถึง 0.92 ซึ่งถือมีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งสอดคล้องกับ รังสรรค์ ไกรสรานนท์ (2543 : 64) ที่วิจัยพบว่า เครื่องมือให้คะแนนชิ้นงานทุกฉบับมีความ เชื่อมั่นสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบให้คะแนนชิ้นงานมีช่วงคะแนนของแต่ละระดับคุณภาพ ไม่ แตกต่างกันมาก จึงอาจส่งผลให้การตรวจให้คะแนนมีค่าใกล้เคียงกัน แม้ว่าการตรวจให้คะแนน จะเพิ่มผู้ตรวจมากขึ้นก็ตาม จึงถือว่าเครื่องมือในกลุ่มนี้มีความเชื่อถือได้

3. ผลการประเมินความสามารถในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การประเมินผลตามสภาพจริง จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดังนี้ คือ มีนักเรียนได้ระดับผลการเรียน 4 ร้อย ละ 55.26 ระดับผลการเรียน 3.5 ร้อยละ 15.79 ระดับผลการเรียน 3 ร้อยละ 10.53 ระดับผล การเรียน 2.5 ร้อยละ 0.00 ระดับผลการเรียน 2 ร้อยละ 5.26 ระดับผลการเรียน 1.5 ร้อยละ 0.00 ระดับผลการเรียน 1 ร้อยละ 5.26 และระดับผลการเรียน 0 ร้อยละ 7.89 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำที่กำหนดถึงร้อยละ 92.11 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประเมินผล ตามสภาพจริง ได้มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ปฏิบัติ ได้คิดเองและ สรุปรู้ข้อความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีความหมายต่อนักเรียนและสามารถ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ที่ได้เรียนรู้และสามารถจดจำเรื่องที่เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ฉันทนา หงส์วันสร้อยญา (2548 : 37) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเขียนเพื่อพัฒนา ความสามารถทางการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการเขียน ของผู้เรียนหลังการทดลอง โดยใช้กิจกรรมการเขียนที่หลากหลายเพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลอง ส่วนในด้านทักษะ/กระบวนการนั้น

ผู้วิจัยได้ทำการวัดโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย อาทิเช่น Rubric สัมภาษณ์ชิ้นงาน Rubric สัมภาษณ์เพิ่มสะสมงาน แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม แบบประเมิน พฤติกรรมการเรียน และแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม พบว่า ชิ้นงาน/ ผลงาน ทั้งรายบุคคล และรายกลุ่มมีคะแนนอยู่ในระดับดี ซึ่งน่าจะเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียน การสอนที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาหาข้อมูลต่างๆ ได้คิดวิเคราะห์ ถึงวิธีการในการแสวงหาความรู้และมีโอกาสที่จะปรับปรุงวิธีการเรียนรู้ของ ตนเองและกลุ่ม ดังที่ ไพร์ซ์ (Price, 1998 : 155 - 162) ได้ศึกษาผลการประเมินผลตามสภาพจริง ในชั้นเรียนของโรงเรียน สำหรับเด็กอายุประมาณ 9 - 13 ปี ในประเทศอังกฤษ พบว่าหลังจาก นักเรียน ได้เรียนรู้ และสร้างสมรรถภาพเกี่ยวกับครอบครัวด้วยตนเองแล้วสามารถนำ การ ประเมินผลตามสภาพจริง ไปปฏิบัติและบูรณาการให้เข้ากับการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นว่า แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง นั้น สามารถพัฒนานักเรียนทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ/กระบวนการ และด้านเจตคติ ได้พร้อม กัน ซึ่งถือเป็นทางเลือกใหม่อีกทางหนึ่งของการประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตหลายประการที่จะเป็นประโยชน์ ต่อการนำไปศึกษาต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การประเมินผลตามสภาพจริงควรมีการสร้าง ความเข้าใจร่วมกันระหว่างครูกับ นักเรียน ด้วยการประเมินที่หลากหลายและเปิดเผย โดยบุคคลหลายฝ่ายและนักเรียนได้รับรู้ ผลของการประเมินทันที ส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการประเมินผลตามสภาพจริง ดังนั้นวิธีการประเมินในลักษณะนี้สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนได้เป็น อย่างดี
2. ในการจัดการเรียนการสอนตามกรอบการประเมินผลตามสภาพจริงนั้นครูต้อง มีการเตรียมตัวเป็นอย่างดี จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ให้น่าสนใจและกระตุ้นให้เด็กอยาก เรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีส่วนในการวางแผน กำหนดรูปแบบการเรียนการสอนที่พึงประสงค์และยัง ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความเข้าใจในตัวผู้เรียนทั้งในเรื่องความสามารถใน

การเรียนรู้ สภาพความเป็นอยู่ ปัญหาส่วนตัว เพราะปัจจัยทั้งหมดส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

3. การประเมินผลตามสภาพจริงจะช่วยให้ครูมองภาพของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน มองหลายมิติ ไม่ได้มุ่งเน้นแต่ความรู้ แต่ดูเรื่องทักษะ/กระบวนการ และเจตคติด้วย ซึ่งจะช่วยพัฒนาเด็กให้เก่ง ดี มีสุขได้

4. การสร้างกรอบการประเมินผลตามสภาพจริง อาจมีการรวมกลุ่มในการดำเนินการร่วมกันระหว่างครูผู้สอนในโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ได้แนวทางที่หลากหลาย แต่ควรปรับรายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ เช่น กิจกรรม เวลา ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน/แต่ละชั้นเรียน

5. กรณีที่ครูต้องการใช้แบบทดสอบ ครูควรใช้แบบทดสอบที่เน้นการปฏิบัติจริง ซึ่งมีลักษณะของปัญหาที่มีความหมายต่อผู้เรียนและมีความสำคัญเพียงพอที่จะแสดงถึงภูมิรู้ของนักเรียนในระดับชั้นนั้น ๆ ครอบคลุมทั้งความสามารถและเนื้อหาตามหลักสูตร โดยนักเรียนต้องใช้ความรู้ความสามารถ ความคิดหลาย ๆ ด้านมาผสมผสานและแสดงวิธีคิดได้เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน

6. ควรให้เด็กได้มีโอกาสนำเสนอผลงาน เช่น การจัดนิทรรศการ เพื่อจะทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและผู้ปกครองเกิดความเข้าใจในตัวนักเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำไปทดลองใช้ในวิชาอื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเป็นการนำงานวิจัยไปใช้ในวงกว้าง ควรมีการสร้างรูบริคส์สำหรับการประเมินผลในวิชาอื่นๆ โดยสร้างเกณฑ์การให้คะแนนที่มีหลายระดับ เพื่อจะได้มีการให้คะแนนที่ละเอียดยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรหรือปัจจัยด้านอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการประเมินผลตามสภาพจริง เช่น ด้านคุณลักษณะครูผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครองที่มีความสัมพันธ์กับการประเมินผลตามสภาพจริง